

DEMAND FOR STUDYING OF MASTER DEGREE ON CREATIVE INNOVATION IN MUSIC PROGRAM, FACULTY OF FINE AND APPLIED ARTS, RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

Jaruwan SURIYAWAN¹, Nawatthep NOPSUWAN¹ and Nutthapol DEEKUM^{1*}

1 Faculty of Fine and Applied Arts, Rajamangala University of Technology Thanyaburi, Thailand;
jaruwan@rmutt.ac.th

ARTICLE HISTORY

Received: 24 November 2023

Revised: 13 December 2023

Published: 25 December 2023

ABSTRACT

The objective of this research was to study of opinions, demands and make recommendations for the study management of a Master Degree on Creative Innovation in Music Program, Faculty of Fine and Applied Arts, Rajamangala University of Technology Thanyaburi. The research process used questionnaires and interviews to collect data. The sample was a questionnaire survey of 169 graduates and groups of students studying western music or related fields. A sample group of 5 interviews with experts/experts in international music to study concepts and suggestions for opening a master's degree program. And a sample group of 5 interviews with employers of western music from both government and private sector agencies.

The results of the research found that the sample group that used questionnaires with students wanted a study that focused solely on dissertation research. Agreeing with the draft curriculum structure that was proposed to be able to respond to the labor market and knowledge that modern for professional use

The results of interviews with a sample group of experts/experts in western music and employers concluded that opening a master's degree program is possible. The educational management model is appropriate. Musical creativity today is very important. Today's essential skills for music innovators are knowledge of music and a wide range of musical concepts. The trend for careers after graduation is music-related careers.

Keywords: Demand for Opening Curriculum, Creative Innovation in Music Program, Western Music

CITATION INFORMATION: Suriyawan, J., Nopsuwan, N., & Deekum, N. (2023). Demand for Studying of Master Degree on Creative Innovation in Music Program, Faculty of Fine and Applied Arts, Rajamangala University of Technology Thanyaburi. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 1(12), 20

ความต้องการในการเปิดหลักสูตรปริญญาโท สาขานวัตกรรมสร้างสรรค์ทางดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

จรรุวรรณ สุริยวรรณ¹, นวเทพ นพสุวรรณ¹, และ ณัฐพล ดีคำ^{1*}

¹ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็น ความต้องการและข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาโท สาขานวัตกรรมสร้างสรรค์ทางดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กระบวนการวิจัยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ในการรวบรวมข้อมูล โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการใช้แบบสอบถามกับบัณฑิตและกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาดนตรีสากล หรือสาขาที่เกี่ยวข้องจำนวน 169 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านดนตรีสากล เพื่อศึกษาแนวคิดและข้อเสนอแนะในการเปิดหลักสูตร จำนวน 5 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้ใช้นิตทางด้านดนตรีสากล ทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน จำนวน 5 คน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้แบบสอบถามกับบัณฑิตและกลุ่มนิสิตนักศึกษาต้องการการการศึกษาที่เน้นวิจัยทำวิทยานิพนธ์เพียงอย่างเดียว โดยเห็นด้วยกับร่างโครงสร้างหลักสูตรที่นำเสนอว่าสามารถตอบสนองตลาดแรงงานและองค์ความรู้ที่ทันสมัยสำหรับการประกอบอาชีพ ผลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านดนตรีสากล และผู้ใช้นิตทาง สรุปลได้ว่า การเปิดหลักสูตรปริญญาโทนั้นมีความเป็นไปได้ รูปแบบการจัดการศึกษามีความเหมาะสม การสร้างสรรค์ทางดนตรีในปัจจุบันมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ทักษะที่จำเป็นสำหรับนักรผู้สร้างสรรค์งานทางด้านดนตรีในปัจจุบัน คือ องค์ความรู้ทางด้านดนตรีและแนวความคิดทางดนตรีที่หลากหลาย แนวโน้มในการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษา คือ วิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับทางด้านดนตรี

คำสำคัญ: ความต้องการในการเปิดหลักสูตร, นวัตกรรมสร้างสรรค์ทางดนตรี, ดนตรีสากล

ข้อมูลการอ้างอิง: จรรุวรรณ สุริยวรรณ, นวเทพ นพสุวรรณ และ ณัฐพล ดีคำ. (2566). ความต้องการในการเปิดหลักสูตรปริญญาโท สาขานวัตกรรมสร้างสรรค์ทางดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 1(12), 20

บทนำ

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ที่ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ดังนั้นเพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาวที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาให้เป็นคนดีเก่ง มีวินัย คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม และมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์ สามารถ “รู้ รับ ปรับใช้” เทคโนโลยีใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง (สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ, 2561: 7) โดยยุทธศาสตร์ชาติที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในหัวข้อที่ 4.4 คือ การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย อาทิ ภาษา ตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านทักษะและมิติ ดนตรี กีฬา และการเคลื่อนไหวของร่างกาย การจัดการตนเอง มนุษย์สัมพันธ์ รวมถึงผู้มีความสามารถอันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน โดยการพัฒนาและรักษากลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษของพหุปัญญาแต่ละประเภท การสร้างสภาพแวดล้อมและระบบสนับสนุนประชากรไทยมีอาชีพบนฐานพหุปัญญา การสร้างเสริมศักยภาพผู้มีความสามารถพิเศษให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง (สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ, 2561: 30, 34) นอกจากนั้นในหัวข้อย่อยที่ 4.3.1 คือ การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21 โดยออกแบบกระบวนการเรียนรู้ในทุกระดับชั้นอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นการใช้ฐานความรู้และระบบคิดในลักษณะสหวิทยาการ อาทิ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และการตั้งคำถาม ความเข้าใจและความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ความรู้ทางวิศวกรรมศาสตร์และการคิดเพื่อหาทางแก้ปัญหา ความรู้และทักษะทางศิลปะ และความรู้ด้านคณิตศาสตร์และระบบคิดของเหตุผลและการหาความสัมพันธ์ การพัฒนาระบบการเรียนรู้เชิงบูรณาการที่เน้นการลงมือปฏิบัติ มีการสะท้อนความคิด/ทบทวนไตร่ตรอง การสร้างผู้เรียนให้สามารถกำกับการเรียนรู้ของตนได้ การหล่อหลอมทักษะการเรียนรู้และความคิดสร้างสรรค์ที่ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ไปใช้ในการสร้างรายได้หลายช่องทาง รวมทั้งการเรียนรู้ด้านวิชาชีพและทักษะชีวิต (สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ, 2561: 33)

การจัดการเรียนสอนดนตรีในระดับอุดมศึกษานั้น หลักสูตรดนตรีบางหลักสูตรยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม นอกจากนั้นการพัฒนาหลักสูตรต้องคำนึงถึงศักยภาพของอาจารย์ เพื่อให้ได้หลักสูตรที่มีความเหมาะสมสามารถใช้ศักยภาพของอาจารย์ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ตอบสนองเป้าหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้ (คณิเทพ ปิตุภูมิภาค, 2563: 112-114) แนวคิดในการจัดการศึกษาดนตรี นอกจากกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงและสถาบันการศึกษาแต่ละแห่งแล้ว ควรต้องพิจารณาถึงลักษณะเฉพาะของสถาบัน ว่าสถาบันการศึกษาแต่ละแห่งมีส่วนใดที่เป็นจุดแข็ง มีศักยภาพ หรือความพร้อมทางด้านดนตรี การพัฒนาหลักสูตรดนตรีนอกจากต้องคำนึงถึงปรัชญา จุดมุ่งหมาย และโครงสร้างของหลักสูตรแล้วนั้น ต้องพิจารณาถึงศักยภาพของมหาวิทยาลัยและลักษณะเด่นของพื้นที่ อีกทั้งควรมีการสำรวจและกำหนดทิศทางให้ชัดเจนว่ามหาวิทยาลัยของตนมีจุดเด่นทางดนตรีด้านใด หรือหรือต้องการสร้างหลักสูตรดนตรีของมหาวิทยาลัยไปสู่รูปแบบใด (ณรงค์ชัย ปิฎกฤษต์, ม.ป.ป.)

เอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คือ มหาวิทยาลัยนักปฏิบัติ พัฒนานวัตกรรม และสร้างสรรค์นวัตกรรม โดยมี 1 ในพันธกิจที่สำคัญ คือ การผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีความสามารถทางวิชาการ วิชาชีพ คิดสร้างสรรค์และเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 Learning to be Innovator: การเรียนรู้สู่การเป็นนวัตกรรม (กองนโยบายและแผน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2564) ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ คือ คณะศิลปกรรมศาสตร์เป็นผู้นำในการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติมีอาชีพ และพัฒนาแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตด้านศิลปวัฒนธรรม บนพื้นฐานของเทคโนโลยีนวัตกรรมระดับชาติและนานาชาติ โดยมีเอกลักษณ์ คือ นักปฏิบัติมีอาชีพบนพื้นฐานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม” ปัจจุบันคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีราชมงคลชัยบุรี เปิดสอนหลักสูตรปริญญาโท 2 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาทัศนศิลป์และการออกแบบ และ สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา (คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลชัยบุรี, 2565)

จากข้อมูลข้างต้นทำให้เห็นได้ว่า คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลชัยบุรี ยังไม่มีการเปิดสอน ในหลักสูตรระดับปริญญาโทในสาขาวิชาทางด้านดนตรีสากล อีกทั้งหลักสูตรระดับปริญญาโท สาขาวิชาทางด้านดนตรี สากลที่มุ่งเน้นการสร้างสรรค่นวัตกรรมทางดนตรีนั้น ยังเป็นรูปแบบใหม่กับแวดวงการศึกษาทางด้านดนตรีในประเทศไทย จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้คณะผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญในการศึกษาเรื่อง “ความต้องการในการเปิดหลักสูตร ปริญญาโท สาขานวัตกรรมสร้างสรรค์ทางดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลชัยบุรี” โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นและความต้องการในการจัดการศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาโท สาขานวัตกรรมสร้างสรรค์ทางดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลชัยบุรี 2) เพื่อจัดทำ ข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษาหลักสูตรปริญญาโท สาขานวัตกรรมสร้างสรรค์ทางดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลชัยบุรี เพื่อทำให้ทราบถึงความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาโท สาขานวัตกรรมสร้างสรรค์ทางดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลชัยบุรี พร้อม ข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษาหลักสูตรปริญญาโท สาขานวัตกรรมสร้างสรรค์ทางดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลชัยบุรี เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรปริญญาโท สาขานวัตกรรมสร้างสรรค์ ทางดนตรี ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และทักษะที่จำเป็นสำหรับนวัตกรผู้สร้างสรรค์งานทางด้านดนตรี ในปัจจุบัน ผ่านมุมมองของผู้ใช้บัณฑิต

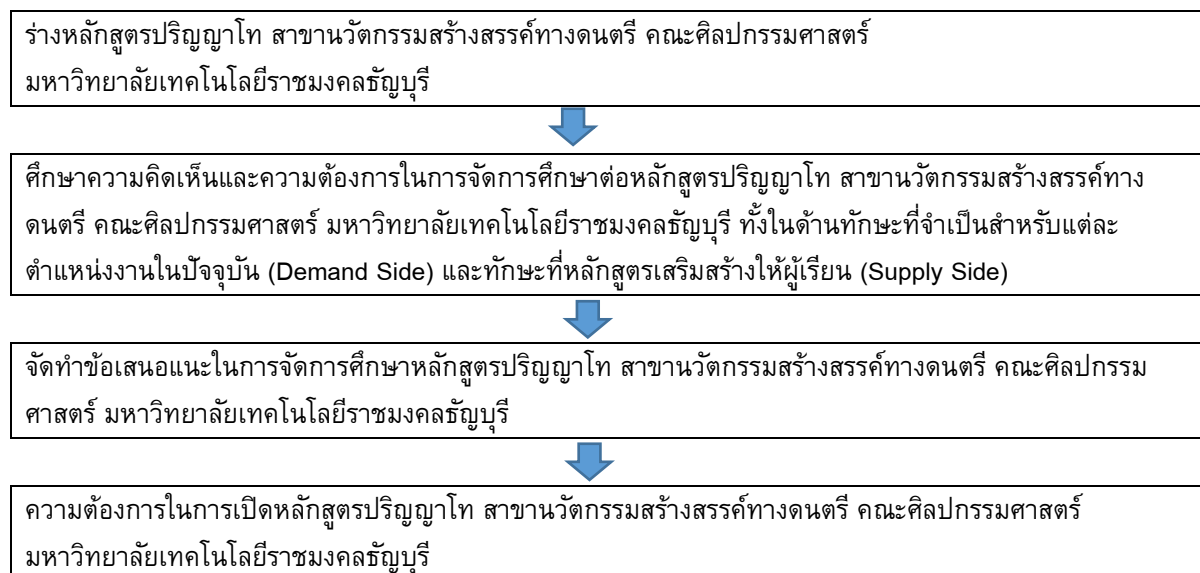
การทบทวนวรรณกรรม

การจัดการศึกษาในปัจจุบันมีทิศทางการจัดการศึกษาที่ตอบสนองต่อความต้องการ (Demand Side) มาแทนการจัดการ การศึกษาที่เคยชินในสถานศึกษาแบบ ผลิตคนออกสู่ตลาดงาน (Supply Side) โดยไม่คำนึงถึงความต้องการของตลาด ส่งผลทำให้เกิดการว่างงาน การจัดการศึกษาที่ตอบสนองต่อความต้องการนี้เป็นการขับเคลื่อน ปรับสร้างการศึกษาและ การพัฒนาคนให้เป็นไปตามความต้องการของงาน โดยสถานศึกษาและสถานประกอบการมีความร่วมมือกันในการ กำหนดทิศทางการจัดการศึกษาที่มีเป้าหมายชัดเจน มีการสร้างความร่วมมือและความเข้าใจระหว่างกัน มีการสร้าง กระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน โดยเชื่อมโยงพื้นฐานความจริงทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะ ประสพการณ์ที่มีต่องานหรือสถานประกอบการนั้นๆ ให้แก่ผู้เรียน รวมถึงมีการประเมินผลทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และ ประสพการณ์ เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาเข้าสู่โลกของการทำงานได้ (Apichatology, 2019)

ร่างโครงสร้างหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชานวัตกรรมสร้างสรรค์ทางดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลชัยบุรี หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมสร้างสรรค์ทางดนตรี จะมีจำนวน หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 36 หน่วยกิต โครงสร้างหลักสูตรเป็นหลักสูตรแผน 1 แบบวิชาการ เป็นแผนการศึกษาที่ เน้นการเรียนรู้การทำวิจัย โดยการทำวิทยานิพนธ์สร้างองค์ความรู้ในศาสตร์สาขานั้น มีโครงสร้างหลักสูตร ดังนี้ 1) หมวดวิชาบังคับ 12 หน่วยกิต 2) หมวดวิชาเลือก 12 หน่วยกิต 3) วิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต

การสร้างเครื่องมือการวิจัย เครื่องมือทั่วไปที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยเชิงสำรวจ มี 2 แบบ คือ แบบสอบถามและแบบสำรวจ แบบสอบถามคือแบบที่ใช้สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูล มีลักษณะเป็นชุด คำถามที่มีการจัดวางรูปแบบให้เหมาะกับการใช้สอบถามข้อมูลจากผู้ตอบคำถาม เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลงานวิจัย ส่วนแบบสำรวจคือแบบที่ใช้สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลโดยตรง เช่น การสัมภาษณ์จากผู้ให้ข้อมูลโดยตรง แบบสอบถามจะต้องมีความประณีตและรัดกุมในการใช้ภาษาในการสื่อสาร แนวคิดในการสร้างแบบสอบถามที่ดี คือ การได้ข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์อย่างครบถ้วน และมีความสะดวกในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล (สรชัย พิศาลบุตร, เสาวรส ใหญ่สว่าง และ ปรีชา อัสวเดชาบุตร, 2549: 9-17; อรุณ จิรวัดน์กุล, 2556: 9)

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้การสำรวจ (Survey) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ 1) กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่คาดหวังว่ามีความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขานวัตกรรมสร้างสรรค์ทางดนตรี ได้แก่ บัณฑิตและกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาดนตรีสากล หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง ที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม จำนวน 169 คน 2) กลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านดนตรีสากล เพื่อศึกษาแนวคิดหลักการ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการเปิดหลักสูตรปริญญาโท สาขานวัตกรรมสร้างสรรค์ทางดนตรี ที่ใช้ในการตอบแบบสัมภาษณ์ จำนวน 5 คน และ 3) กลุ่มตัวอย่างผู้ใช้บัณฑิตทางด้านดนตรีสากล ทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ที่ใช้ในการตอบแบบสัมภาษณ์ จำนวน 5 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ซึ่งเป็นการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ดุลยพินิจของคณะผู้วิจัยในการกำหนดสมาชิกของประชากร ที่จะมาเป็นสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง ว่ามีลักษณะสอดคล้องกับหัวข้อที่จะทำการวิจัย จากนั้นจึงได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของ Krejcie และ Morgan (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และ อัจฉรา ชานีประศาสน์, 2547: 220) พบว่า จำนวนประชากร เท่ากับ 300 คน จะมีการใช้กลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 169 คน ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์ (Interview Form) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสอบถามมีเกณฑ์การให้คะแนนแบบ 5 ระดับ มีการประเมินค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม หรือค่าสอดคล้อง (IOC: Index of item objective congruence) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาความถี่และค่าร้อยละ สำหรับข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ และตอนที่ 2 ความต้องการในการศึกษาต่อ การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3 ความคิดเห็นด้านหลักสูตร และตอนที่ 4 ความคาดหวังต่อหลักสูตร ส่วนแบบสอบถามปลายเปิดและข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์นำมาวิเคราะห์รวบรวมข้อมูล แล้วเขียนบรรยายสรุปเป็นความเรียงเชิงพรรณนาสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การแจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 69.2

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 31-35 ปี จำนวน 53 คน คิดเป็น ร้อยละ 31.4

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพ รับราชการ/ พนักงานราชการ จำนวน 136 คน คิดเป็น ร้อยละ 80.5

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวุฒิทางการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 87.0

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 20,000 บาท จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 50.9

ความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ระหว่างการตัดสินใจ จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 71.0

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นด้านความต้องการในการศึกษาต่อ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

เมื่อพิจารณาแยกเป็นองค์ประกอบต่างๆ พบว่า 1) เหตุผลในการศึกษาต่อในการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ข้อที่มีคะแนนมากที่สุด คือ ความน่าสนใจของหลักสูตร จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 64.5 ของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) รูปแบบการศึกษาหลักสูตรสาขานวัตกรรมสร้างสรรค์ทางดนตรีที่ต้องการ ข้อที่มีคะแนนมากที่สุด คือ เป็นการศึกษาที่เน้นวิจัย ทำวิทยานิพนธ์เพียงอย่างเดียว จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 84.6 ของผู้ตอบแบบสอบถาม 3) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ต้องการ ข้อที่มีคะแนนมากที่สุด คือ จัดการศึกษาในเวลาราชการ (จันทร์-ศุกร์) จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 78.1 ของผู้ตอบแบบสอบถาม 4) วิธีการคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อที่ต้องการ ข้อที่มีคะแนนมากที่สุด คือ สอบสัมภาษณ์เพื่อประเมินพื้นฐานความรู้ จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 74.0 ของผู้ตอบแบบสอบถาม 5) สิ่งที่เป็นต่อหลักสูตรปริญญาโท สาขานวัตกรรมสร้างสรรค์ทางดนตรี ข้อที่มีคะแนนมากที่สุด คือ หลักสูตรน่าสนใจ จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 66.9 ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นด้านหลักสูตร ของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากตารางที่ 1 พบว่า ความคิดเห็นด้านหลักสูตรของผู้ตอบแบบสอบถาม อยู่ในระดับที่ดีมาก ($\bar{X} = 4.63$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของผลคะแนนเป็นรายข้อแล้วพบว่ารายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรสามารถตอบโจทย์ไปสู่เป้าประสงค์ได้อย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยของผลคะแนนสูงสุดในเรื่อง ($\bar{X} = 4.79$) และมีค่าเฉลี่ยของผลคะแนนต่ำสุดในเรื่องรายวิชาในร่างโครงสร้างหลักสูตรปริญญาโท สาขานวัตกรรมสร้างสรรค์ทางดนตรี สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อการทำงานในปัจจุบัน ($\bar{X} = 4.44$) ส่วนคำถามหากท่านทราบว่าคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะเปิดหลักสูตรสาขานวัตกรรมสร้างสรรค์ทางดนตรี ระดับปริญญาโท ซึ่งมีเนื้อหาและรายละเอียดตรงกับความต้องการ ท่านมีความต้องการจะเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรดังกล่าวหรือไม่ นั้น ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 85.8 มีความต้องการจะเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรดังกล่าว

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นด้านความคาดหวังต่อหลักสูตร ของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากตารางที่ 2 พบว่าความความคาดหวังต่อหลักสูตรของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.40$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของผลคะแนนเป็นรายข้อแล้วพบว่า มีค่าเฉลี่ยของผลคะแนนสูงสุดในเรื่องหลักสูตรมีความสอดคล้องกับสภาวะสังคมในปัจจุบัน และตอบสนองตลาดแรงงาน ($\bar{X} = 4.63$) และมีค่าเฉลี่ยของผลคะแนนต่ำสุดในเรื่องอาจารย์สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ และให้คำปรึกษาตลอดการเรียน ($\bar{X} = 4.26$)

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นด้านหลักสูตร ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ความคิดเห็นด้านหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	ผล
1) ความจำเป็นในการเปิดหลักสูตรปริญญาโท สาขานวัตกรรมสร้างสรรค์ทางดนตรี	4.71	0.61	เห็นด้วยมากที่สุด
2) รายวิชาในร่างโครงสร้างหลักสูตรปริญญาโท สาขานวัตกรรมสร้างสรรค์ทางดนตรี มีความสอดคล้องกับชื่อหลักสูตรหรือไม่	4.66	0.62	เห็นด้วยมากที่สุด
3) รายวิชาในร่างโครงสร้างหลักสูตรปริญญาโท สาขานวัตกรรมสร้างสรรค์ทางดนตรี มีความเหมาะสมหรือไม่	4.54	0.76	เห็นด้วยมากที่สุด
4) รายวิชาในร่างโครงสร้างหลักสูตรปริญญาโท สาขานวัตกรรมสร้างสรรค์ทางดนตรี มีความสอดคล้องกับความต้องการในการศึกษาต่อของท่านหรือไม่	4.68	0.64	เห็นด้วยมากที่สุด
5) รายวิชาในร่างโครงสร้างหลักสูตรปริญญาโท สาขานวัตกรรมสร้างสรรค์ทางดนตรี สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อการทำงานในปัจจุบันหรือไม่	4.44	0.82	เห็นด้วยมาก
6) จำนวนหน่วยกิตในร่างโครงสร้างหลักสูตรปริญญาโท สาขานวัตกรรมสร้างสรรค์ทางดนตรี มีความเหมาะสมหรือไม่	4.49	0.78	เห็นด้วยมาก
7) รายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรสามารถตอบโจทย์ไปสู่เป้าประสงค์ได้อย่างชัดเจน	4.79	0.56	เห็นด้วยมากที่สุด
8) บัณฑิตสามารถสร้างสรรค์นวัตกรรมด้านดนตรีได้หลังจากเรียนจบรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตร	4.69	0.63	เห็นด้วยมากที่สุด
สรุป	4.63	0.48	เห็นด้วยมากที่สุด

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นด้านความคาดหวังต่อหลักสูตร ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ความคาดหวังต่อหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	ผล
1) หลักสูตรมีความสอดคล้องกับสภาวะสังคมในปัจจุบัน และตอบสนองตลาดแรงงาน	4.63	0.62	เห็นด้วยมากที่สุด
2) ได้รับองค์ความรู้ที่ทันสมัย สำหรับการประกอบอาชีพในการศึกษาต่อ	4.39	0.79	เห็นด้วยมาก
3) อาจารย์สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ และให้คำปรึกษาตลอดการเรียนรู้	4.26	0.77	เห็นด้วยมาก
4) เมื่อจบการศึกษาแล้ว สามารถประกอบอาชีพได้	4.37	0.78	เห็นด้วยมาก
5) เมื่อจบการศึกษาแล้ว สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ สร้างคุณค่าต่อสังคม/ชุมชนได้	4.34	0.81	เห็นด้วยมาก
สรุป	4.40	0.76	เห็นด้วยมาก

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์คำถามความคิดเห็นต่อความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาโท สาขานวัตกรรมสร้างสรรค์ทางดนตรี ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

1) ความเป็นไปได้ในการเปิดหลักสูตรปริญญาโท สาขานวัตกรรมสร้างสรรค์ทางดนตรี

กลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านดนตรีสากลให้ความเห็นเหมือนกันทั้งหมดว่าการเปิดหลักสูตรปริญญาโท สาขานวัตกรรมสร้างสรรค์ทางดนตรีนั้นมีความเป็นไปได้ เพราะหลักสูตรดังกล่าวนี้มีความเหมาะสมสำหรับการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21

กลุ่มตัวอย่างผู้ใช้บัณฑิตทางด้านดนตรีสากลให้ความเห็นเหมือนกันทั้งหมดว่าการเปิดหลักสูตรปริญญาโท สาขา วัฒนธรรมสร้างสรรค์ทางดนตรีนั้นมีความเป็นไปได้ เพราะหลักสูตรดังกล่าวนี้มีความทันสมัย ตรงกับความต้องการของ ตลาดแรงงาน และสามารถตอบโจทย์ในการทำงานได้จริง

2) ความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการศึกษา (โครงสร้างหลักสูตร และจำนวนหน่วยกิต)

กลุ่มตัวอย่างผู้ใช้บัณฑิตทางด้านดนตรีสากลให้ความเห็นเหมือนกันทั้งหมดว่า รูปแบบการจัดการศึกษา ทั้งโครงสร้าง หลักสูตรและจำนวนหน่วยกิตมีความเหมาะสม เพราะทางหลักสูตรได้มีการโครงสร้างหลักสูตรที่มีรูปแบบการจัดการ ศึกษาและการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย และมีความเหมาะสมสอดคล้องกับจำนวนหน่วยกิตที่ได้กำหนดไว้

กลุ่มตัวอย่างผู้ใช้บัณฑิตทางด้านดนตรีสากลให้ความเห็นเหมือนกันทั้งหมดว่า รูปแบบการจัดการศึกษา ทั้งโครงสร้าง หลักสูตรและจำนวนหน่วยกิตมีความเหมาะสม เพราะทางหลักสูตรได้มีการโครงสร้างหลักสูตรที่มีรูปแบบการจัดการ ศึกษาและการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย และมีความเหมาะสมสอดคล้องกับจำนวนหน่วยกิตที่ได้กำหนดไว้

3) ความเหมาะสมของรายวิชาในหลักสูตร

กลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านดนตรีสากลให้ความเห็นเหมือนกันทั้งหมดว่า รายวิชาในหลักสูตรมี ความเหมาะสม โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านดนตรีสากลท่านหนึ่งให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า ทางหลักสูตรควรมีการ ออกแบบรายวิชาเลือกเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกเรียนในสิ่งที่ตนเองมีความถนัดและมีความสนใจให้มากกว่านี้ นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านดนตรีสากลอีกท่านหนึ่งให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า ทางหลักสูตรควรมีการออกแบบ รายวิชาเลือกที่ให้มากขึ้น เพื่อให้รายวิชาเลือกมีความหลากหลาย สอดรับกับความต้องการงานทางด้านดนตรีใน ปัจจุบัน

กลุ่มตัวอย่างผู้ใช้บัณฑิตทางด้านดนตรีสากลให้ความเห็นเหมือนกันทั้งหมดว่า รายวิชาในหลักสูตรมีความเหมาะสม โดยมีกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้บัณฑิตทางด้านดนตรีสากลท่านหนึ่งให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า ทางหลักสูตรควรมีการออกแบบ รายวิชาเลือกที่มีความหลากหลายมากกว่านี้ เช่น รายวิชาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ดนตรี การจัดการ ระบบเสียงดนตรี การบริหารจัดการอุปกรณ์ที่ใช้เชื่อมต่อสำหรับการแสดงดนตรี หลักการธุรกิจทางดนตรี ดนตรีและสื่อ ร่วมสมัยประยุกต์เพื่อชุมชน การแสดงดนตรีและการบรรยาย เป็นต้น

4) ความสำคัญของการสร้างสรรค์ทางดนตรีในปัจจุบัน

กลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านดนตรีสากลให้ความเห็นเหมือนกันทั้งหมดว่า การสร้างสรรค์ทางดนตรี ในปัจจุบันมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านดนตรีสากลให้ความเห็น เพิ่มเติมว่า หลักสูตรควรมีการกระตุ้นและพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถทำงานสร้างสรรค์ทางดนตรีให้มีความ หลากหลายในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านวัฒนธรรมดนตรี ด้านวิชาการดนตรี ด้านการเรียนการสอนดนตรี ด้านคอมพิวเตอร์ ดนตรี ด้านเทคโนโลยีการบันทึกเสียงดนตรี ด้านการแสดงดนตรี ด้านการเรียบเรียงดนตรี และด้านการประพันธ์ดนตรี

กลุ่มตัวอย่างผู้ใช้บัณฑิตทางด้านดนตรีสากลให้ความเห็นเหมือนกันทั้งหมดว่าการสร้างสรรค์ทางดนตรีในปัจจุบันมี ความสำคัญเป็นอย่างมาก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้บัณฑิตทางด้านดนตรีสากลให้ความเห็นเพิ่มเติมว่าควรมีการพัฒนา รูปแบบงานสร้างสรรค์ทางดนตรีในปัจจุบันให้มีความหลากหลายครอบคลุมในทุกด้านดนตรี ได้แก่ ด้านวัฒนธรรม ดนตรี ด้านคอมพิวเตอร์กับงานดนตรี ด้านการบันทึกและปรับแต่งเสียงดนตรี ด้านการแสดงดนตรี ด้านการเรียบเรียง เสียงประสานดนตรี และด้านการประพันธ์ดนตรี

5) ทักษะที่จำเป็นสำหรับนักสร้างสรรค์งานทางด้านดนตรีในปัจจุบัน: ทักษะที่จำเป็นสำหรับแต่ละตำแหน่งงานใน ปัจจุบัน (Demand Side) และทักษะที่หลักสูตรเสริมสร้างให้ผู้เรียน (Supply Side)

กลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านดนตรีสากลให้ความเห็นเหมือนกันทั้งหมดว่า ทักษะที่จำเป็นสำหรับแต่ละ ตำแหน่งงานในปัจจุบันนั้น คือ องค์ความรู้ทางด้านดนตรีในแต่ละแขนงวิชา ส่วนทักษะที่หลักสูตรเสริมสร้างให้ ผู้เรียนส่งเสริมให้ผู้เรียน คือ การมีความคิดสร้างสรรค์อย่างหลากหลาย และสามารถนำความคิดสร้างสรรค์ดังกล่าวไป ประยุกต์ใช้กับงานที่อยู่ในความรับผิดชอบได้เป็นอย่างดี

กลุ่มตัวอย่างผู้ใช้บัณฑิตทางด้านดนตรีสากลให้ความเห็นเหมือนกันทั้งหมดว่า ทักษะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งงานทางด้านดนตรีในปัจจุบันนั้น หลักสูตรควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีแนวความคิดที่หลากหลาย อีกทั้งสามารถประยุกต์การใช้งานอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานดนตรีได้อย่างหลากหลายด้วย เช่น การบันทึกและปรับแต่งเสียงดนตรี การบริหารจัดการรูปแบบวงดนตรี การจัดการดนตรี และการบริหารจัดการการแสดงดนตรี เป็นต้น

นอกจากนั้น หลักสูตรควรเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีจรรยาบรรณ (Soft Skill) ด้วย เช่น ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา ทักษะความคิดสร้างสรรค์ ทักษะด้านการสื่อสาร ความมีวินัย รวมถึงการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เพื่อช่วยให้การทำงานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6) แนวโน้มในการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษา/ แนวทางที่สามารถรองรับความต้องการในการสร้างสรรค์ทางดนตรีในอนาคต

กลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านดนตรีสากลให้ความเห็นว่า ผู้เรียนควรมีความรู้ในศาสตร์ทางด้านดนตรีอย่างหลากหลายด้าน เพื่อสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพหลังจบการศึกษา ซึ่งอาชีพดังกล่าว ได้แก่ นักดนตรี ครูสอนดนตรี นักวิชาการดนตรี นักวิจารณ์ดนตรี ผู้ตัดสินดนตรี นักประพันธ์เพลงและเรียบเรียงเสียงประสานดนตรี ผู้อำนวยเพลง นักออกแบบและตัดต่อเสียงดนตรี นักวิจัยดนตรี และบรรณาธิการทางด้านดนตรี

กลุ่มตัวอย่างผู้ใช้บัณฑิตทางด้านดนตรีสากลให้ความเห็นว่า ผู้เรียนควรมีความรู้อย่างกว้างขวางในหลากหลายด้าน เพื่อสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพหลังจบการศึกษา ซึ่งอาชีพดังกล่าว ได้แก่ นักดนตรี นักเขียน/นักวิจารณ์ทางด้านดนตรี นักประพันธ์และผู้เรียบเรียงดนตรี นักวิชาการ/นักวิจัยดนตรี และนักธุรกิจทางด้านดนตรี

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาความต้องการในการเปิดหลักสูตรปริญญาโท สาขานวัตกรรมสร้างสรรค์ทางดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีนั้น สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

ในด้านความต้องการในการศึกษาต่อ พบว่า หัวข้อการศึกษาที่เน้นวิจัย ทำวิทยานิพนธ์เพียงอย่างเดียว มีค่าคะแนนมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนมีความต้องการที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนางานในหน้าที่ รวมถึงเพื่อเตรียมตัวสำหรับการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นในภายหลัง เพื่อเป็นการฝึกฝนและเตรียมความพร้อมในการค้นคว้าทำวิจัยต่อไป (กุสุมา ไชยพัฒน์, 2563)

ในด้านความคิดเห็นด้านหลักสูตร พบว่า รายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรสามารถตอบโจทย์ไปสู่เป้าประสงค์ได้อย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยของผลคะแนนสูงสุด สอดคล้องกับแนวทางของ บุญเลี้ยง ทุมทอง (2553: 8) ที่ได้กล่าวว่าหลักสูตรหมายถึง เนื้อหาวิชาที่จัดให้ผู้เรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับ จิตติมา ญาณวงษา (2564: 290) ที่กล่าวว่าผลลัพธ์การเรียนรู้จำเป็นต้องเป็นจุดเริ่มต้นในการออกแบบรายวิชา หลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์มีความสำคัญและจำเป็นต่อการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา เพราะมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถเฉพาะทาง ในด้านความคาดหวังต่อหลักสูตรพบว่าหลักสูตรมีความสอดคล้องกับสภาวะสังคมในปัจจุบัน และตอบสนองตลาดแรงงาน มีค่าเฉลี่ยของผลคะแนนสูงสุด ได้สอดคล้องกับแนวทางของ อังคณา อ่อนธาน (2563: 372-373) ที่กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรควรผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในสาขาที่ตรงตามความต้องการของตลาดงานและการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ รวมทั้งส่งเสริมการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้าน ปรับหลักสูตรจากการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหา มาเป็นการสังเคราะห์ความรู้เพื่อความรู้เชิงวิชาชีพ จัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อให้ผู้เรียนใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจเลือกโปรแกรมการเรียนตามสาขาวิชาชีพที่สนใจ

ในด้านความสำคัญของการสร้างสรรค์ทางดนตรีในปัจจุบันนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างมาก และควรมีการพัฒนารูปแบบงานสร้างสรรค์ทางดนตรีในปัจจุบันให้มีความหลากหลายครอบคลุมในทุกด้านดนตรี สอดคล้องกับสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (องค์การมหาชน) (2563) ที่กล่าวว่า ความรู้ นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์เป็นพื้นฐานในการ

ขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่พัฒนาไปสู่อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าและบริการเป็นหลัก โดยผ่าน การสร้าง ความเข้มแข็งให้แก่ปัจจัยสำคัญซึ่งเป็นองค์ประกอบของการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ใน 4 มิติการพัฒนา หลัก ได้แก่ การพัฒนาบุคลากรสร้างสรรค์ การพัฒนาองค์ความรู้และต่อยอดด้วยความคิดสร้างสรรค์ การพัฒนาและ สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าและบริการสร้างสรรค์ และการพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สร้างสรรค์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศสืบไป

ในด้านทักษะที่จำเป็นสำหรับนักสร้างสรรค์งานทางด้านดนตรีในปัจจุบัน: ทักษะที่จำเป็นสำหรับแต่ละตำแหน่ง งานในปัจจุบัน และทักษะที่หลักสูตรเสริมสร้างให้ผู้เรียนนั้น ควรเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีจรรยาบรรณ (Soft Skill) ด้วย เช่น ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา ทักษะความคิดสร้างสรรค์ ทักษะด้านการสื่อสาร ความมีวินัย รวมถึง การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เพื่อช่วยให้การทำงานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้อง กับ ศิริมา พนาภินันท์ และ ทศนัย เพ็ญสิทธิ์ (2564) ที่กล่าวว่า จรรยาบรรณเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการ ทำงานในปัจจุบัน เป็นทักษะที่ตลาดแรงงานกำลังต้องการอย่างมาก เพราะสายอาชีพที่เกี่ยวข้องกับดนตรีเป็นอาชีพที่ ต้องใช้ทักษะทางอารมณ์และสังคมอย่างชัดเจน จรรยาบรรณที่มีความจำเป็นสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาดนตรี ประกอบด้วย 3 ทักษะ ได้แก่ 1) ทักษะการบริหารเวลา 2) ทักษะการสื่อสาร และ 3) ทักษะการแก้ไขปัญหาที่มีความ ซับซ้อนได้

ในด้านแนวโน้มในการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษานั้น ผู้เรียนควรมีความรู้ในศาสตร์ทางด้านดนตรีอย่าง กว้างขวางในหลากหลายด้าน เพื่อสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพหลังจบการศึกษา ซึ่งอาชีพดังกล่าว ได้แก่ นัก ดนตรี ครูสอนดนตรี นักวิชาการดนตรี นักวิจารณ์ดนตรี ผู้ตัดสินดนตรี นักประพันธ์เพลงและเรียบเรียงเสียงประสาน ดนตรี ผู้อำนวยการเพลง นักออกแบบและตัดต่อเสียงดนตรี นักวิจัยดนตรี และบรรณาธิการทางด้านดนตรี และนักธุรกิจ ทางด้านดนตรี สอดคล้องกับ ณัฐวุฒิ คุณารังสวัสดิ์ (2563) ที่กล่าวว่า ทักษะคติในการเลือกอาชีพมีผลต่อการเลือกอาชีพ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยนักศึกษามักจะเลือกประกอบอาชีพตรงกับสาขาวิชาที่เรียนหรือจบมา พร้อมทั้งมี ประสบการณ์และความสามารถที่ตรงกับอาชีพนั้นๆ

ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัย

จากผลการศึกษาความต้องการในการเปิดหลักสูตรปริญญาโท สาขานวัตกรรมสร้างสรรค์ทางดนตรี คณะศิลปกรรม ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษาหลักสูตรปริญญาโท สาขา นวัตกรรมสร้างสรรค์ทางดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คือ ควรมีการศึกษา ดูงานที่ทางด้านดนตรีที่หลากหลายทั้งในหรือต่างประเทศ รวมถึงการให้ผู้เรียนได้มีโอกาสปฏิบัติทดลองการทำงานใน สถานที่ยจริง การทดลองใช้เครื่องดนตรี เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน อีกทั้งหลักสูตรควรมีห้องเรียนหรือ ห้องปฏิบัติการที่มีเครื่องดนตรี เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานที่ดนตรีมีความพร้อมและทันสมัย เพื่อให้ สอดรับกับการเรียนการสอนรายวิชาต่างๆ ในหลักสูตร อีกทั้งควรแบ่งแขนงหรือสาขาวิชาให้มีความชัดเจน พร้อมทั้งมี รายวิชาที่มีความทันสมัยกับโลกการทำงานในปัจจุบัน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีทางเลือกในการศึกษาเพิ่มมากขึ้น เพื่อสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานทางด้านดนตรีที่มีอยู่ในปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ในสาขาวิชาอื่นๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับศาสตร์ทางด้าน ดนตรีต่อไป โดยพิจารณาจากความพร้อมของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

เอกสารอ้างอิง

- กองนโยบายและแผน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. (2564). นโยบายและยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พ.ศ.2563-2580 (ฉบับย่อ) ปรับปรุงครั้งที่ 2/ต.ค.2564 ประจำปีงบประมาณ 2565. สืบค้นจาก https://www.rmUTT.ac.th/download/Vision-rmUTT-65_2.pdf.
- กุสุมา ไชยพัฒน์. (2563). เรียน ป.โท จะเลือก แผน ก หรือ แผน ข ดี?. สืบค้นจาก <https://www.researcherthailand.co.th/เรียน-ป-โท-จะเลือก-แผน-ก-หรือ-ข/>.
- คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. (2565). ยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะศิลปกรรมศาสตร์. สืบค้นจาก https://www.fa.rmUTT.ac.th/?page_id=20.
- คณิตเทพ ปิตุภูมิณาค. (2563). สภาพการจัดการศึกษาดนตรีระดับอุดมศึกษาในภาคเหนือของประเทศไทย. *CMU Journal of Education*, 4(3), 112-114.
- จิตติมา ญาณวงษา. (2564). หลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์: แนวทางใหม่สำหรับหลักสูตรอุดมศึกษา. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรสุพรรณบุรี*, 15(2), 290.
- ณรงค์ชัย ปิฎกกริชต์. (ม.ป.ป.). แนวคิดและทิศทางการจัดระบบการศึกษาดนตรี. สืบค้นจาก <http://www.smusichome.com/index.php?lay=show&ac=article&id=386001&Ntype=2>.
- ณัฐวุฒิ คูดำรงสวัสดิ์. (2563). การเลือกอาชีพของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน. *โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต รุ่นที่ 12*, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุญเลี้ยง ทูมทอง. (2553). การพัฒนาหลักสูตร *Curriculum Development*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และ อัจฉรา ชานีประศาสน์. (2547). *ระเบียบวิธีการวิจัย (Research Methodology)* (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญดีมั่นคงการพิมพ์.
- ศิริมา พนาภินันท์ และทัศนัย เพ็ญสิทธิ์. (2564). Soft Skills ที่มีความจำเป็นสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. *วารสารศิลปปริทัศน์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, 9(2), 108.
- สรชัย พิตาลบุตร, เสาวรส ใหญ่สว่าง และ ปรีชา อัสวเดชาบุตร. (2549). *การสร้างและประมวลผลข้อมูลจากแบบสอบถาม*. กรุงเทพฯ: บริษัทจูน พับลิชชิ่ง.
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (ม.ป.ป.). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. สืบค้นจาก <https://dictionary.orst.go.th/>.
- สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ. (2561). *ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.2561-2580*. พิมพ์ครั้งที่ 1. ม.ป.ท.
- สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (องค์การมหาชน). (2563). *รายงานการศึกษาการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ สาขาศิลปะการแสดง ปี 2563*. สืบค้นจาก https://article.tcdc.or.th/uploads/media/2022/6/1/media_3-CEA-Performing-Arts-Final-Report.pdf.
- อรุณ จิรวัฒน์กุล. (2556). *การออกแบบแบบสอบถามสำหรับงานวิจัย*. กรุงเทพฯ: บริษัทจูน พับลิชชิ่ง.
- อังคณา อ่อนชาน. (2563). มุมมองในการพัฒนาหลักสูตรผ่านแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 22(1), 372-373.
- Apichatoloy. (2019). *Demand Driven: โฉม “การศึกษา” ที่ปรับตัวไม่ทันโลก จัดระบบใหม่ตาม “ความต้องการจริง” เพื่อพัฒนาประเทศ*. สืบค้นจาก <https://www.salika.co/2019/03/03/demand-driven-reform-education-system/>.

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2023 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).